

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 6 kwietnia 1967 r.

Nr 20

Treść:
Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 97 — Ministra Finansów z dnia 28 marca 1967 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarowania funduszem nowych uruchomień 199
- 98 — Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 22 marca 1967 r. w sprawie jednolitych zasad planowania zużycia paliw i energii ciepłej dla obliczania premii 203

97

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 marca 1967 r.

w sprawie szczegółowych zasad gospodarowania funduszem nowych uruchomień.

Na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 16A) oraz § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1966 r. w sprawie funduszu nowych uruchomień (Dz. U. Nr 54, poz. 325), zwanego dalej „rozporządzeniem”, zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Plany finansowe.

§ 1. 1. Zjednoczenia sporządzają plan finansowy funduszu nowych uruchomień, zwanego dalej „funduszem”, z uwzględnieniem następujących zasadniczych pozycji wpływów i wydatków:

- 1) po stronie wpływów:
 - a) pozostałość na początek roku,
 - b) wpłaty przedsiębiorstw z tytułu narzutów,
 - c) wpływy ze sprzedaży składników majątkowych,
 - d) inne wpływy;
- 2) po stronie wydatków:
 - a) finansowanie prac,
 - b) pozostałość środków na koniec roku.

2. Zjednoczenia resortu przemysłu chemicznego sporządzają odrębne plany finansowe i prowadzą odrębnie gospodarkę środkami funduszu nowych uruchomień:

- 1) produkcji chemicznej,
- 2) produkcji elektromaszynowej.

3. Zjednoczenie załącza do planu finansowego, sporządzony w układzie według przedsiębiorstw, planowany wykaz zadań finansowanych z funduszu oraz orientacyjne koszty każdego zadania, podlegające rozliczeniu i sfinansowaniu w roku planowym.

4. Wzór planu finansowego (ust. 1) określa zarządzenie w sprawie opracowania projektu budżetu centralnego.

5. Ministrowie mogą wprowadzać dodatkowe pozycje planu finansowego lub dokonywać podziału pozycji zawartych we wzorze tego planu.

6. Użyte w zarządzeniu określenie:

- 1) „zjednoczenie” oznacza również inne jednostki, o których mowa w § 4 ust. 1 rozporządzenia,
- 2) „przedsiębiorstwo” oznacza również zakłady na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, wykonujące prace związane z nowymi uruchomieniami bądź dokonujące wpłat na fundusz.

§ 2. 1. Plan finansowy funduszu zatwierdza dyrektor zjednoczenia na podstawie kwoty narzutów ustalonej dla zjednoczenia na dany rok przez ministra.

2. Właściwe ministerstwo (urząd centralny) na podstawie zatwierdzonych jednostkowych planów finansowych funduszu podległych zjednoczeń sporządza zbiorczy plan funduszu resortu. Ministerstwo Przemysłu Chemicznego sporządza zbiorcze plany odrębnie dla funduszu nowych uruchomień produkcji chemicznej i produkcji elektromaszynowej (§ 1 ust. 2).

Rozdział 2.

Gromadzenie środków funduszu.

§ 3. 1. Właściwy oddział banku finansującego działalność eksploatacyjną zjednoczenia otwiera odrębny rachunek bankowy, zwany „rachunkiem funduszu”. Podstawą otwarcia rachunku jest ustalony zgodnie z § 1 ust. 2 rozporządzenia wykaz zjednoczeń tworzących fundusz.

2. Wyплаты z rachunku funduszu są ograniczone wysokością sum zgromadzonych na tym rachunku.

§ 4. 1. Planowane wpłaty przedsiębiorstw przelicza się na stawki procentowe. Stawki te określa się w procentach planowanej wartości sprzedaży produkcji towarowej w cenach fabrycznych.

2. W braku cen fabrycznych wartość sprzedaży oblicza się według cen zbytu, odejmując następnie podatek obrotowy oraz dodatnie różnice budżetowe, a dodając ujemne różnice budżetowe i dotacje przedmiotowe.

3. Przy ustalaniu należnych wpłat w ciągu roku, przyjmuje się za podstawę planową stawkę procentową oraz rzeczywistą wartość sprzedaży produkcji towarowej. Jeżeli rzeczywista wartość sprzedaży jest niższa od wartości ustalonej w planie rocznym, wpłat dokonuje się na podstawie wartości planowanej.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa obowiązane do wpłat na fundusz dokonują tych wpłat na rachunek dysponenta funduszu w ratach kwartalnych w terminach do:

- 1) 15 stycznia — za I kwartał,
- 2) 25 dni po rozpoczęciu każdego z następnych kwartałów.

2. Raty obejmują zaliczki na wpłaty przedsiębiorstw, obliczone od wartości sprzedaży produkcji towarowej planowanej na dany kwartał, oraz wyrównanie za kwartał ubiegły, obliczone na podstawie danych ewidencji, z tym że wyrównanie za rok ubiegły następuje przy wpłacie za drugi kwartał. Ewentualna korekta wyrównania za rok ubiegły, wynikająca ze zmiany danych bilansowych w związku z zatwierdzeniem sprawozdania finansowego, powinna być uwzględniona przy najbliższej wpłacie kwartalnej.

§ 6. Zasady zaciągania kredytu bankowego (§ 4 ust. 5 rozporządzenia) określa Prezes Narodowego Banku Polskiego.

Rozdział 3.

Wydatkowanie środków funduszu.

§ 7. 1. Prace przedsiębiorstw związane z uruchamianiem nowej produkcji, które — zgodnie z planowanym wykazem zadań (§ 1 ust. 3) — mają być sfinansowane z funduszu, wykonywane są na podstawie zleceń wewnętrznych, wystawianych na określone zadania lub etapy ich realizacji; prace te kalkulowane są według ogólnych zasad obowiązujących w danej branży, z tym jednak że kosztami ogólnozakładowymi obciąża się jedynie prace o charakterze produkcji (robót przemysłowych).

2. Przy wykonywaniu prac przedsiębiorstwa angażują wstępnie swe środki obrotowe, które podlegają następnie refundacji ze środków funduszu, przekazywanych przedsiębiorstwu przez zjednoczenie.

3. Refundacja następuje według faktycznych kosztów prac do wysokości planowanych kosztów poszczególnych zadań. Za zgodą właściwego ministra z funduszu mogą być pokrywane także przekroczenia kosztów planowanych. W braku zgody na pokrycie przekroczenia stanowi ono stratę przedsiębiorstwa.

4. Rozliczenia poniesionych kosztów prac i refundację przeprowadza się:

- 1) po zakończeniu i dokonaniu odbioru prac albo
- 2) po zakończeniu każdego miesiąca bądź kwartału pod warunkiem dokonania odbioru prac objętych zleceniem wewnętrznym.

5. Podstawę rozliczenia i refundacji stanowią zestawienia kosztów prac sporządzane z wyszczególnieniem wykonywanych zadań.

Rozdział 4.

Ewidencja i sprawozdawczość finansowa.

§ 8. 1. Zjednoczenia oraz przedsiębiorstwa prowadzą ewidencję operacji finansowych związanych z funduszem na

zasadach określonych w przepisach w sprawie planów kont dla jednostek gospodarki społecznej.

2. Ewidencję funduszu w zjednoczeniu prowadzi się na koncie „Fundusz nowych uruchomień” w zespole 8 „Wyniki i fundusze” z podziałem na dwa konta analityczne: konto „Koszty funduszu nowych uruchomień”, zwane dalej „kontem kosztów funduszu”, oraz konto „Fundusz nowych uruchomień”, zwane dalej „kontem funduszu”. Na kontach tych księguje się następujące podstawowe operacje:

- 1) na stronie Wn konta kosztów funduszu — koszty prac nad nowymi uruchomieniami, rozliczone przez zainteresowane przedsiębiorstwa, z zapisem przeciwstawnym na właściwym koncie rozrachunków z przedsiębiorstwami,
- 2) na stronie Ma konta kosztów funduszu i na stronie Wn konta funduszu — koszty zadań całkowicie zakończonych i rozliczonych,
- 3) na stronie Ma konta funduszu — kwoty należnych wpłat przedsiębiorstw za dany okres oraz inne dochody, w szczególności dochody z tytułu sprzedaży składników majątkowych z zapisami przeciwstawnymi na właściwych kontach rozrachunków.

Łączne saldo Ma konta „Fundusz nowych uruchomień” (saldo sald obu kont analitycznych) wyraża stan funduszu.

3. Ewidencję stanu środków i operacji pieniężnych na rachunku funduszu prowadzi się na koncie analitycznym „Rachunek bankowy środków funduszu nowych uruchomień”, zwanym dalej „kontem rachunku funduszu”, utworzonym w ramach konta 139 „Inne środki pieniężne”. Na koncie tym księguje się następujące podstawowe operacje:

- 1) na stronie Wn:
 - a) wpłaty przedsiębiorstw oraz inne wpływy, w szczególności wpływy z tytułu sprzedaży składników majątkowych — z zapisami przeciwstawnymi na właściwych kontach rozrachunków,
 - b) otrzymany kredyt bankowy z zapisem przeciwstawnym na koncie 152 „Różne kredyty celowe”,
- 2) na stronie Ma:
 - a) przelewy dokonywane przez zjednoczenie na rzecz przedsiębiorstw z tytułu refundacji rozliczonych kosztów nowych uruchomień — z zapisem przeciwstawnym na właściwym koncie rozrachunków z przedsiębiorstwami,
 - b) spłata kredytu (konto 152 „Różne kredyty celowe”).

4. Przedsiębiorstwa wykonujące prace nad nowymi uruchomieniami ewidencjonują rozliczone i zgłoszone do refundacji koszty prac na właściwym koncie sprzedaży w korespondencji z kontem rozrachunków ze zjednoczeniem, a związane z tym przelewy refundacyjne otrzymane od zjednoczenia — na stronie Ma konta rozrachunków ze zjednoczeniem i na stronie Wn konta rachunku rozliczeniowego.

5. Przedsiębiorstwa, obowiązane do wpłat na fundusz, równowartość ich zarachowują okresowo w ciężar konta 409 „Pozostałe koszty” i na dobro konta rozrachunków ze zjednoczeniem, a dokonane z tego tytułu przelewy na rzecz zjednoczenia — w ciężar konta zjednoczenia i na dobro konta rachunku rozliczeniowego. W ewidencji kosztów prowadzonej w zespole 5 „Koszty działalności” i w kalkulacji produktów wpłaty na fundusz traktowane są jako koszty specjalne (Wn konto 500 „Produkcja podstawowa”), a wyjątkowo — jeżeli wpłaty te za okres roczny stanowią nieznaczny część ogółu kosztów produkcji przedsiębiorstwa (np. mniej niż 1%) — jako koszty ogólnozakładowe (Wn konto 555).

6. Ewidencja szczegółowa operacji związanych z funduszem powinna umożliwiać wyodrębnienie elementów niezbędnych do sporządzania sprawozdań z tego zakresu, złasz-

cza poszczególnych rodzajów dochodów i kosztów oraz wpływów i wydatków w układzie klasyfikacyjnym przyjętym w planie finansowym funduszu, a także — w koniecznych wypadkach — orientację co do stanu zaangażowania środków pozostających na rachunkach funduszu na koniec okresów sprawozdawczych.

§ 9. W sprawie zasad gospodarowania materialnymi składnikami majątkowymi funduszu oraz ich ewidencji mają zastosowanie przepisy w sprawie funduszu postępu techniczno-ekonomicznego.

§ 10. 1. Zjednoczenia sporządzają sprawozdania z wykonania planu finansowego funduszu według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia, w układzie odpowiadającym pozycjom planu finansowego (§ 1).

2. Sprawozdania sporządza się za okresy kwartalne w sumach narastających od początku roku. Właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) może ograniczyć obowiązek sporządzania sprawozdań do dwóch razy w roku:

- 1) za I półrocze oraz
- 2) za cały rok sprawozdawczy.

3. Na podstawie sprawozdań zjednoczeń ministerstwa (urzędy centralne) sporządzają sprawozdania zbiorcze i przesyłają w dwóch egzemplarzach do Ministerstwa Finansów:

- 1) sprawozdanie za I półrocze — w terminie do dnia 5 sierpnia oraz
- 2) sprawozdanie roczne — w terminie do dnia 10 marca roku następnego po roku sprawozdawczym.

4. Sprawozdania roczne uzupełnia się następującymi danymi:

- 1) ogólną sumą kosztów zadań zakończonych i rozliczonych w roku sprawozdawczym,
- 2) stanem należności od przedsiębiorstw z tytułu narzutów,

- 3) stanem materialnym składników majątkowych funduszu,
- 4) wartością składników majątkowych o charakterze środków trwałych, nieodpłatnie przekazanych.

Rozdział 5.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 11. 1. W jednostkach przemysłu elektromaszynowego resortu przemysłu ciężkiego prace dotyczące nowych uruchomień, rozpoczęte do 31 grudnia 1966 r., finansowane dotąd z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego, od dnia 1 stycznia 1967 r. finansowane będą z funduszu nowych uruchomień. Minister Przemysłu Ciężkiego dokona w związku z tym przeniesień części środków z rachunków funduszu postępu techniczno-ekonomicznego na rachunki funduszu nowych uruchomień właściwych zjednoczeń, z tym że suma ogólna przenoszonych środków powinna równać się różnicy między planowaną na rok 1966 a wydatkowaną w tym roku kwotą wydatków z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego na finansowanie prac związanych z nowymi uruchomieniami w przemyśle elektromaszynowym tego resortu.

2. W pozostałych wypadkach prace dotyczące nowych uruchomień, rozpoczęte przed 1 stycznia 1967 r., będą aż do ich zakończenia finansowane z dotychczasowych źródeł.

§ 12. Zasady opracowania planów finansowych funduszu na rok 1967 ustala załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1967 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 28 marca 1967 r. (poz. 97).

Ministerstwo (urząd centralny)

Wzór Rb — 30/FNU

Zjednoczenie

SPRAWOZDANIE Z WYKONANIA PLANU FINANSOWEGO FUNDUSZU NOWYCH URUCHOMIEŃ

za okres od dnia 1 stycznia do 19 . . . r.

w tys. zł

Para- graf	Dochody	Plan	Wykonanie	
			wpływy	dochody
1	2	3	4	5
1				
2				
...				
x	Razem			
x	Pozostałość z roku ubiegłego			
x	Ogółem			

Para- graf 1	Wydatki 2	Plan 3	Wykonanie	
			wydatki 4	koszty 5
1				
2				
...				
x	Razem			
x	Pozostałość na koniec okresu sprawozdawczego			
x	Ogółem			

Objaśnienia:

- 1) Jako „Pozostałość . . .” wykazuje się:
 - a) w kolumnach „Plan” oraz „Wykonanie — wpływy” bądź „Wykonanie — wydatki” — stan środków na rachunkach funduszu;
 - b) w kolumnie „Wykonanie — dochody” bądź „Wykonanie — koszty” — stan funduszu.
- 2) Sumy „Ogółem — Dochody” oraz „Ogółem — Wydatki” powinny się bilansować w poszczególnych kolumnach.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 28 marca 1967 r. (poz. 97).

ZASADY OPRACOWANIA PLANÓW FINANSOWYCH FUNDUSZU NOWYCH URUCHOMIEŃ NA ROK 1967

1. Jednostkowe oraz zbiorcze plany finansowe funduszu nowych uruchomień na rok 1967 opracowuje się według następującego wzoru z uwzględnieniem przepisów § 1 ust. 2 i 5 zarządzenia:

Ministerstwo (urząd centralny)

Wzór FNU

.....

Zjednoczenie

.....

Plan funduszu nowych uruchomień.

w tys. zł

Paragraf	Wpływy Wydatki	Plan na 1967 r.	Założenia na 1968 r.
	Wpływy		
1	Wpłaty przedsiębiorstw		
	w tym: za rok planowy		
2	Wpływy ze sprzedaży składników majątkowych:		
	a) o charakterze środków trwałych		
	b) pozostałych		
3	Inne wpływy		
	Razem		
4	Pozostałość z roku ubiegłego		
	Ogółem		
	Wydatki		
1	Finansowanie prac		
	w tym:		
		
		
2	Inne wydatki		
	Razem		
3	Pozostałość na koniec roku		
	Ogółem		

2. Jednostki przemysłu elektromaszynowego podległe Ministrowi Przemysłu Ciężkiego (§ 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 października 1963 r. w sprawie funduszu postępu techniczno-ekonomicznego — Dz. U. z 1963 r. Nr 49, poz. 274, z 1964 r. Nr 34, poz. 216 i z 1966 r. Nr 54, poz. 325) w jednostkowych planach funduszu postępu techniczno-ekonomicznego na rok 1967, a Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego w zbiorczym planie resortu dokonają następujących zmian, związanych z wyodrębnieniem funduszu nowych uruchomień:

- 1) odpowiednio zmniejszą planowane kwoty wpłat przedsiębiorstw z tytułu narzutów,
- 2) wyłączą z planu wydatków funduszu postępu techniczno-ekonomicznego kwoty na finansowanie prac związanych z przygotowaniem produkcji nowych maszyn, urządzeń i wyrobów,
- 3) odpowiednio zmniejszą planowaną pozostałość funduszu postępu techniczno-ekonomicznego z roku ubiegłego oraz pozostałość na koniec roku, przy czym zmniejszenie pozostałości z roku ubiegłego powinno odpowiadać wysokości środków przewidzianych do przeniesienia z rachunków funduszu postępu techniczno-ekonomicznego na rachunki funduszu nowych uruchomień (§ 11 ust. 1 zarządzenia).

3. Środki przewidziane do przeniesienia (ust. 2 pkt 3) należy jednocześnie wykazać jako pozostałość z roku ubiegłego w planach funduszu nowych uruchomień na rok 1967 omawianych jednostek. Zjednoczenia pozostałych resortów nie wypełniają pozycji „Pozostałość z roku ubiegłego” w planach funduszu nowych uruchomień na rok 1967.

4. Wysokość wpłat przedsiębiorstw na rok 1967 ustala załącznik nr 12 do uchwały nr 219 Rady Ministrów z dnia 27 lipca 1966 r. o pięcioletnim planie rozwoju gospodarki narodowej na lata 1966—1970 ze zmianą wynikającą z uchwały nr 389 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1966 r.

5. Dyrektorzy zjednoczeń zatwierdzą plany finansowe funduszu na rok 1967 w terminie do dnia 15 kwietnia 1967 r. Ministerstwa (urzędy centralne), na podstawie zatwierdzonych jednostkowych planów finansowych podległych zjednoczeń, sporządzą plany zbiorcze funduszu i w terminie do dnia 30 kwietnia 1967 r. prześlą je w dwóch egzemplarzach do Ministerstwa Finansów, załączając do nich wykaz zjednoczeń, które dysponują funduszem nowych uruchomień, z podaniem dla każdego zjednoczenia planowanych na rok 1967 kwot narzutów na ten fundusz.

98

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 22 marca 1967 r.

w sprawie jednolitych zasad planowania zużycia paliw i energii cieplnej dla obliczania premii.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150), w związku z § 15 ust. 8 Zasad premiowania i nagradzania pracowników za gospodarcze wykorzystanie paliw odpadowych i za oszczędne zużywanie paliw stałych, ciekłych i gazowych oraz energii cieplnej, stanowiących załącznik do uchwały nr 284 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1965 r. w sprawie premiowania i nagradzania pracowników za gospodarcze wykorzystanie paliw odpadowych i za oszczędne zużywanie paliw stałych, ciekłych i gazowych oraz energii cieplnej (Monitor Polski Nr 62, poz. 325), zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się Instrukcję w sprawie stosowania jednolitych zasad planowania zużycia paliw i energii cieplnej dla obliczania premii, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie dotyczy przedsiębiorstw (zakładów) zużywających do celów produkcyjno-eksploatacyjnych paliwa stałe, ciekłe i gazowe oraz otrzymywaną z zewnątrz energię cieplną (parę i gorącą wodę), objętych przepisami uchwały nr 284 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1965 r. w sprawie premiowania i nagradzania pracowników za gospodarcze wykorzystanie paliw odpadowych i za oszczędne zużywanie paliw stałych, ciekłych i gazowych oraz energii cieplnej (Monitor Polski Nr 62, poz. 325).

§ 3. Zarządzenie nie dotyczy planowania zużycia paliw:

- 1) na cele wsadowe w koksowniach, gazowniach, wytłewniach, brykietowniach,
- 2) przez jednostki pływające morskie i śródlądowe.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1967 r.

Minister Górnictwa i Energetyki: *J. Miłęga*

Załącznik do zarządzenia Ministra
Górnictwa i Energetyki z dnia 22 marca
1967 r. (poz. 98).

INSTRUKCJA W SPRAWIE STOSOWANIA JEDNOLITYCH ZASAD PLANOWANIA ZUŻYCIA PALIW I ENERGII CIEPLNEJ DLA OBLICZANIA PREMII

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa (z wyjątkiem elektrowni parowych Zjednoczenia Energetyki) opracowują roczne plany zużycia paliw stałych, ciekłych i gazowych oraz otrzymywanej z zewnątrz energii cieplnej (pary i gorącej wody) zgodnie z wzorami nr 1 i nr 2.

2. Przedsiębiorstwa, w których zużycia paliw na produkcję nie normuje się wskaźnikami jednostkowego zużycia, obliczają wartość planowanego zużycia paliw i energii cieplnej wyłącznie według wzoru nr 2.

3. Przedsiębiorstwa Zjednoczenia Hutnictwa Żelaza i Stali opracowują plany, o których mowa w ust. 1, zgodnie z dotychczas obowiązującymi wzorami, poszerzonymi o dane obejmujące wartość planowanego zużycia paliw i energii cieplnej.

§ 2. 1. Podstawą do opracowania planu według wzoru nr 1 jest planowane zużycie poszczególnych paliw i energii cieplnej z podziałem na:

- 1) produkcję, dla której zużycie paliw normuje się wskaźnikami jednostkowego zużycia,
- 2) produkcję, dla której nie normuje się zużycia paliw wskaźnikami jednostkowego zużycia,
- 3) pozostałe cele nieprodukcyjne.

2. Na produkcję, na którą zużycie paliw planuje się w paliwie umownym, planowane zużycie paliw i energii cieplnej należy określić w postaci ułamka, w którym licznik oznacza ilość paliwa rzeczywistego, a mianownik — ilość paliwa umownego, wyrażone w odpowiednich jednostkach.

§ 3. Podstawą do opracowania planu według wzoru nr 2 jest planowane zużycie paliw i energii cieplnej, wartość tego zużycia oraz

- 1) planowana wartość produkcji globalnej, obliczana według cen porównywalnych,